

ПРЕС КЛИПИНГ

12. август 2013.

НАСЛОВИ

Плате и пензије без застоја (стр. 2)

Фирме лажитају годишње одморе (стр. 3)

Остаре уз тату и маму (стр. 4)

Сваког лета ратари воде рат око цене житарица (стр. 6)

Шанса само на пругама (стр. 8)

За одлазак из Јата 300 евра по години (стр. 9)

Градимо као надничари код странаца у својој земљи (стр. 10)

Радницима легла отпремнина (стр. 11)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:448546-Plate-i-penzije-bez-zastoja>

Плате и пензије без застоја

АУТОР: М. Спасенов

Најстарији суграђани и запослени са примањима из државне касе не би требало да буду забринути. У буџету 740 милиона евра. Економисти: Држава обавезе намирује и од текућих прилива

За исплату зарада у јавном сектору и пензија годишње је потребно око 850 милијарди динара

ДОК се у јавности спекулише ко ће бити нови министар финансија, најстарије суграђане и запослене који плату примају из државног буџета брине да ли ће бити довољно пара за исплату њихових зарада. У Министарству финансија истичу да подмиривање обавеза према буџетским корисницима неће бити проблем, јер је засад у државној каси довољно средстава за ове обавезе.

У буџету се, како истичу, тренутно налази око 740 милиона евра. Зато, наглашавају у овом министарству, нема разлога за бригу када је у питању исплата пензија и зарада у здравству, полицији, просвети. Такође, додају да је 740 милиона евра сума која омогућава будућем министру да се „припреми и уђе“ у посао.

Рачуница, пак, показује да је за исплату зарада у јавном сектору и пензија потребно годишње око 850 милијарди динара. Месечно тај трошак износи око 70 милијарди, што је отприлике сума која се тренутно налази у државној каси.

ПАПРЕНЕ КАМАТЕ САМО за камате на кредите Србија ове године мора да да око 90 милијарди динара, а 2014. тај трошак ће бити 120 милијарди динара. Колика је висина камата, најбоље показује поређење са годишњим фондовима појединих министарстава. Војни буџет Србије „тежак“ је готово 60 милијарди динара, а пољопривредни око 45 милијарди динара.

Већина економиста, међутим, истиче да се плате у јавном сектору и пензије не подмирују само из средстава које се налазе на рачуну, већ и од - текућих прилива.

- Сигуран сам да ће ова власт обезбедити средства за исплату плата и пензија - каже за „Новости“ професор Љубомир Мадзар. - Неисплата ових обавеза према буџетским корисницима значила би губитак политичке подршке великог дела бирачког тела. Ако тренутна средства нису довољна, наћи ће се начин за подмиривање ових обавеза. Фискални приливи су редовни, али ако то не може да покрије издатке има и других решења. Један модел је задуживање, иако је питање докле ћемо тако моћи. Јер, што нам је већи јавни дуг мање су шансе за задуживање.

Према проценама стручњака, Србија ће морати да се задужи бар још две милијарде евра ове и наредне године да би подмирила редовно функционисање и обавезе према кредиторима. А нове позајмице сигурно нећемо добити по повољној цени.

Фирме лажирају годишње одморе

АУТОР: В. Ц. СПАСОЈЕВИЋ

Скоро милион запослених у Србији не користи право које им допушта закон. Најгоре пролазе радници у приватном сектору и на одређено

ИНСПЕКЦИЈА рада поднела је прошле године само 42 решења везана за спречавање радника да користе законом загарантовани годишњи одмор, а до јуна ове године 25. Процене синдиката су, међутим, да између 700.000 и милион запослених у Србији не може да одмара онолико колико им припада. Углавном је реч о људима који раде на одређено време, у приватном сектору или нису чак ни пријављени.

- На основу инспекцијских надзора утврдили смо да у већини случајева послодавци омогућавају запосленима право на коришћење годишњег одмора, али се он утврђује у законском минимуму, без увећања по обавезним додатним критеријумима. Не доносе се писана решења, а ако се и донесу, она се запосленом достављају у року краћем од утврђеног законом, најчешће на дан почетка коришћења одмора - каже Драгољуб Перуача, директор Инспекције рада.

Посебан проблем је са онима који раде на одређено и који право на сразмеран годишњи остварују за сваки период рада. Они се најчешће плаше да поднесу захтев за коришћење одмора, јер газда онда неће поново са њима да заснује радни однос.

НА ХИЉАДЕ НАДЗОРА У 2012. инспектори су извршили 31.374 надзора у области радних односа, којима је обухваћено 492.598 запослених. Донето је 4.213 решења о отклањању утврђених повреда Закона о раду (због неправилности око заснивања радног односа, око исплате зарада и око измена и допуна уговора о раду). Од јануара до јуна ове године извршен је укупно 15.671 надзор, којим је обухваћено 236.528 запослених. Донето је 2.076 решења о отклањању повреда закона.

У фирмама се неретко крши закон, мада у папирима све изгледа „чисто“. Најчешће се у решењу води да је радник добио већи број дана него што их је стварно користио. Ако нико ово не пријави инспекцији, она нема начина да утврди да нешто „не штима“.

- И када послодавац изда решење о коришћењу годишњег одмора, тешко је утврдити да ли га је запослени користио и у ком обиму - објашњава Перуача. - У случајевима када послодавац није запосленом донео решење најкасније 15 дана пре датума одређеног за почетак одмора, сматра се да му је то право ускратио. Тада инспектор рада против њега подноси захтев за покретање прекршајног поступка.

Иначе, по закону, запослени има право на годишњи одмор после шест месеци непрекидног рада. Он може да траје најмање 20 радних дана и радник не може да га се одрекне, као што му се „ферије“ не могу ни ускратити. Број слободних дана утврђује се тако што се законски минимум увећава по основу доприноса на раду, услова рада, радног искуства, стручне спреме запосленог и других критеријума утврђених општим актом или уговором о раду.

У случају престанка радног односа, послодавац је дужан да запосленом изда потврду о искоришћеном броју слободних дана.

- Када неко ради код два послодавца са непуним радним временом, у случају обраћања за савет, инспектор рада ће га упутити да са послодавцима постигне договор о времену коришћења годишњег одмора - наглашава директор Инспекције. Ако постоје проблеми, инспектор ће решењем наложити фирми да недостатке исправи, у супротном следи прекршајна пријава.

РЕКОРДЕРИ Законом одређен минимум од 20 радних дана годишње, уз Србију, у Европи има и Велика Британија. То је дно европске листе. Најдужи одмор имају Данци и Немци - најмање 30 радних дана.

Иначе, годишњи одмори у складу са законом најчешће се користе у средњим и великим предузећима, јер су у њима и чешће инспекцијске контроле. Свака четврта велика фирма осим годишњег даје два до пет додатних слободних дана као награду за добре резултате. У малим фирмама са највише 10 запослених послодавци чешће „закидају“ слободне дане.

Просечни одмори у привреди трају 24 радна дана, а у јавном сектору 32. У просвети, кад се споје сви распуст и слободни дани, „ферије“ могу да потрају и по месец и по.

КАЗНЕ ДО 600.000 ДИНАРА

НОВЧАНОМ казном од 400.000 до 600.000 динара казниће се за прекршај компанија која запосленом ускрати право на годишњи одмор, а за исти прекршај предузетник ће бити кажњен са 100.000 до 300.000 динара. Казну од 20.000 до 40.000 динара платиће и одговорно лице у правном лицу.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:448534-Ostare-uz-tatu-i-mamu>

Остаре уз тату и маму

АУТОРКА: Ангелина РАДУЛОВИЋ

Млади у Србији свој дан дочекују без много наде у квалитетнији и сигурнији живот. Главни проблем су незапосленост и недостатак крова над главом

ОМЛАДИНСКЕ организације, канцеларије за младе и Министарство омладине и спорта данас ће низом манифестација обележити Међународни дан младих.

Просечан „омладинац“ у Србији чини се, нема много шта да слави: углавном је без сталног посла, његово образовање није усклађено с потребама домаћег тржишта рада, недостају му прилике да стекне радно искуство, а о заснивању породице не размишља јер није економски независан.

Стамбени проблем млади „решавају“ тако што за „цимере“ имају - родитеље, јер 56,5 одсто њих живи у проширеним породицама.

Једна од кључних карика осамостаљења младих је економска независност, до које се код нас далеко теже долази него у другим европским земљама. Млади у Србији се чак десет година касније осамостаљују од, на пример, вршњака у Данској. Одрастајући у Србији млади пролазе кроз двоструку тешку транзицију - сопствену и друштвену, скрајнути на слеп колосек и друштвено маргинализовани, показује истраживање „Млади - наша садашњост“ Института за социолошка истраживања из прошле године.

Главни „камен спотицања“ који кочи осамостаљивање младих је незапосленост. У јуну 2013. године чак 142.400 особа између двадесете и тридесете године чекало је посао, уз још 96.720 незапослених старости између 30 и 34 године. Према подацима републичког Завода за статистику, више од половине младих од 15 до 24 године је незапослено, а више од 33 одсто старих између 25 и 33 године је још без радне књижице. То значи да су нам млади незапосленији од других група становништва.

ПРЕДУГО БЕЗ БРИГЕ КОЛИКО је младима тешко да допринесу променама у друштву које продужена криза изједа по свим шавовима, говори и податак да је организацијама младих требало пет година лобирања само да би се формирало национално тело које би бринуло о младима. До оснивања Министарства омладине и спорта 2007, овом, најперспективнојом групом становништва, ниједна институција се није системски бавила годинама.

- Неповољне последице овакве стопе незапослености међу младима ће сви осетити - сматра Млађан Ковачевић, економиста. - Самим тим што немају посао, после школовања њихово знање и вештине бледе, не стичу нова искуства па су све мање конкурентни на тржишту рада. Чак и када дођу до посла, послодавци су њима незадовољни.

Овај економиста указује и на другу димензију овог проблема, јер се незапослени млади суочавају и са мањком самопоуздања и самопоштовања.

- То се даље одражава на одлуку о заснивању породице и све каснијем ступању у брак и рађању деце, а има ли ишта важније од тога!

И омладинске организације виде незапосленост као значајан фактор лошег положаја младих на овим просторима, а од осталих разлога најважнијим сматрају проблематичан квалитет и цену образовања, лош систем подршке младима и недовољну мобилност младих.

- Разлог за овакву маргинализованост младих видимо пре свега у малом степену њиховог учешћа у доношењу одлука у друштву - сматра Вукашин Гроздановић, председник Управног одбора Кровне организације младих Србије, мреже која окупља 64 организације младих и за младе. - Пре свега, нема стварне воље да се у доношење одлука укључе различити актери из редова младих, све се своди на декларативну подршку. Независне и демократске структуре младих које нису под политичким утицајем нису пожељан партнер, јер је вероватноћа контроле њихових ставова и понашања умањена.

Такав став елита, према речима Гроздановића, појачава све постојеће изазове, стварајући осећај немоћи и немогућности утицања на сопствени живот и постојеће стање. Утапање у сивило и „мирење са судбином“ на крају постаје и већи проблем од спорог осамостаљивања, и један од главних мотива за одлазак из земље.

У Министарству омладине и спорта, иако кажу да су свесни проблема младих, сматрају да имају механизам којим ће их више укључити у доношење одлука.

- Обележавањем Дана младих у више од 100 градова у Србији скрећемо пажњу управо на младе као групу која је за нас највећи потенцијал - тврди Ненад Боровчанин, државни секретар за омладину Министарства за омладину и спорт. - У сарадњи са локалним самоуправама основана је 141 канцеларија за младе и оне су тренутно најважнији ресурс за младе и њихово учешће у друштвеном животу.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:448543-Svakog-leta-ratari-vode-rat-oko-cene-zitarica>

Сваког лета ратари воде рат око цене житарица

АУТОР: М. Љ. ПОПОВИЋ

Ратари: Робне резерве би требало да повећају набавке и „повуку“ ценовник

ПШЕНИЦА је овог лета родила више него икад, у просеку више од 5,3 тоне по хетару, па је у Србији са 575.000 хектара пожњевено више од 3,2 милиона тона, безмало два милиона изнад домаћих потреба. Након прошлогodiшње суше, због које су се пољопривредници хватали за главу, ове године смо очекивали задовољније ратаре. Међутим, слика паора који протестују испред Владе Србије није изостала ни ове сезоне. Незадовољни су ниском откупном ценом пшенице, па тако „рат“ око тржишног вредновања ове житарице и даље не престаје.

Жито је ове године добро родило свуда у свету, па је цена пшенице са 240 спала на 160 евра по тони. Такав светски тренд одразио се и на домаћу производњу. Откупна цена пшенице у Србији је 16 динара, што ратарима, како кажу, није довољно да покрију трошкове производње.

Држава је реаговала откупом 59.500 тона по цени од 20 динара за килограм, више него што на тржишту добијају срећници који уопште и пронађу купца. Сељаци су задовољни ценом коју плаћају Робне резерве, али захтевају откуп вишеструко веће количине. Питање је, међутим, колико су захтеви основани или је, поготово на дужи рок, упутније државни новац усмерити на подстицаје за производњу.

ВЕЋЕ СУБВЕНЦИЈЕ ВЕЛИКИ губици пољопривредника, као и дугогодишње полемике, дилеме и расправе око откупне цене житарица, могле би се, према мишљењу Жарка Галетина, решити и финансијским улагањима и подстицајима, као што је то случај у државама са јасном аграрном политиком. - Земље са уређеним тржиштем пољопривреднике подстичу са 300 или 400 евра по хектару, што је много мање него у нашој држави - каже Галетин. - Када би и код нас, држава, већим субвенцијама учествовала у трошковима производње, ратари не би зависили од најмање промене на тржишту, а самим тим не би се изнова понављала прича о томе да ли је цена мала, или велика.

Најбоље за произвођаче пшенице, како тврди Мирослав Ивковић, ратар из Новог Жедника, председник Скупштине Асоцијације пољопривредника, који је ове године пшеницу пожњео на око 50 хектара, било би када се држава уопште не би мешала у послове око продаје ове најважније житарице.

- Због чувања социјалног мира, наиме, пекари добијају брашно, односно жито, из државних резерви по ниским ценама - каже Ивковић. - Такав приступ, наравно, ремети све тржишне токове. Не знам, да ли сте чули, да је и један пекар склопио уговор са произвођачем пшенице о производњи за његове потребе. Не морају то да раде, зато што добијају брашно повољније него из „прве руке“.

Томе, додаје Ивковић, изузетно погодује и улога Робних резерви, које „гуше“ сваки покушај раста цене жита, тако што пекарима позајмљују пшеницу из својих силоса.

- Произвођачи хлеба добијају позајмице, које враћају кад је цена пшенице најнижа - истиче Ивковић.

Жељко Ивков, ратар из Чуруга, који је пшеницу имао на око 45 јутара, истиче како пољопривредници далеко боље „прођу“ кад имају мањи принос, него кад пшеница добро роди.

- Нажалост, држава нема механизме да утиче на оне који формирају цену - каже Ивков. - Могла би да нам помогне, тако што ће повећати субвенције, али, тешко да ће се то икада догодити. Ја сам имао врло солидан принос, и на позитивној сам нули, а пшеници сам дао све што је требало да добије у право време. Они са нижим приносом, и са ценом од 16,20 или 16,30 динара, сигурно су у минусу...

МАЊЕ ПОВРШИНЕ УПРАВО због овогодишње ситуације, у којој сељаци немају коме да продају своје жито, ратар Мирослав Ивковић каже како би пољопривредници, убудуће, требало да смање количине засејане пшеницом, на мање од 400.000 хектара. - Ове године сам са хектара скидао око седам тона пшенице, а лани сам, у лошој години, имао 4,5 тона - прича Ивковић. - Показало се, међутим, да сам више зарадио лани, на мањем роду. Што рече један колега, уз то нисам ризиковао да ми, због терета, пукне гума на приколицу...

Неуређено тржиште је, према речима Жарка Галетина, директора Продуктне берзе, главни кривац за проблеме са откупом пшенице, који се јављају из године у године, без обзира на то да ли је година лоша, или берићетна. Према његовим речима, наши сељаци су, буквално, препуштени тој тржишној утакмици, која је изузетно сурова.

- Немамо изграђене тржишне институције, које би допринеле томе да ратари не зависе од прерађивача - објашњава Галетин. - Пре свега, још није донесен нови закон о робним берзама, где би пољопривредници могли да стратешки планирају и заштите своју производњу, са могућим ризицима. Већ дуго чекамо и правилник о разврставању квалитета жита... Осим тога, Закон о јавним складиштима имамо, па се опет дешавају афере, крађе и преваре, што значи да ту нешто не функционише како треба. Оног тренутка када смо се определили за капиталистички модел економије, морали смо да знамо да ту тржиште има главну реч. Међутим, проблем је што наша држава није поставила оквире, у којима би такав систем био једнак за све играче.

Шанса само на пругама

Радници су пре за помоћ државе него за социјалне програме

ЗАСТАРЕЛА технологија, велика дуговања, изгубљена тржишта, ипак, нису довеле до капитулације металне индустрије у Нишу. Најжилавијим се показао железнички програм па се предузећа МИН „Вагонка“ и МИН „Локомотива“, која су у реструктурирању, боре да опстану јер могу тржи-

ЗАСТУПАЛИ ИНТЕРЕС

МИН је требало да оде у стечај још почетком деведесетих година али је тада било политички незамисливо да се то деси. Највећи државни повериоци су одустали од стечаја, али су своја дуговања конвертовали у власништво са различитим процентом у сваком од 36 предузећа. Тада су формирали „Чеоно друштво“ које заступа њихове интересе. За разлику од ЕИ где је физички тешко поделити комплекс од 100 хектара због испреплетаних власничких односа јер је власник комплекса ЕИ „Холдинг“ у МИН је ситуација прегледнија.

шно пословати и упослити 500 радника. Железничка радионица основана 1884. године, од које је касније настао МИН са 36 предузећа и 15.000 радника, после 130 година поново је основа за нови почетак.

Горан Цветковић, један од директора МИН „Чеоно друштво“, каже да су у срећна времена извозили све што се тиче машинског програма на све континенте. Производили су чак девет технолошких програма.

- Прво смо због санкција били одсечени од света па смо почели технолошки да

заостајемо а онда нам се десида приватизација са лошим избором купаца. Нека предузећа као што је МИН „Вослох“ који производи скретнице добро ради, као и МИН „Ковачница“, „Блок сигнал“, неки делови „Копекса“, али то није ни приближно ономе што смо некада били - каже Цветковић и подсећа да је МИН у транзицију ушао са четири хиљаде радника.

Тренутно, у приватизованим, друштвеним, реструктурираним предузећима МИН не ради више од хиљаду. Предузећа су покупали

Французи, Чеси, Бугари. Машинци су се сналазили како су умели. Добри инжењери отворили су радионице тако да програм МИН није изумро, сада су то успешне фирме. Са њима су отишли и искусни и вредни радници. Иначе, старосна структура радника је „проблематична“ јер су на измаку радног века.

Сада је у реструктурирању шест предузећа, а пет је у друштвеном власништву. Држава је припремила стечај и социјални програм али су машинци припремили елаборат по коме шансе за опстанак имају „Локомотива“, „Вагонка“ и „Чеоно друштво“.

- Нисмо седели скрштених руку и чекали распад. Имамо план па би уместо новца који би држава дала за социјални програм исплативије било да нам помогне да сачувамо производњу. Тржиште за ова предузећа постоји и то је неспорно. Међутим, велики проблем су заостала дуговања и то пре свега према држави - указује Цветковић. ■ **Д. МИЉКОВИЋ**

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/398497/Za-odlazak-iz-Jata-300-evra-po-godini>

Социјални програм компаније

За одлазак из Јата 300 евра по години

АУТОРКА: Бојана Анђелић

Домаћи авио-превозник „Јат ервејз“ данас је понудио социјални програм за добровољан одлазак запослених из те компаније, сазнаје „Блиц“. Овога пута су услови нешто повољнији него у првом кругу јер ће отпремнине од 300 евра по години стажа сада важити за све.

Борд директора „Јат ервејза“ данас ће објавити одлуку Владе Србије да се поново распише социјални програм за вишак запослених у тој компанији. Директор „Јата“ Велибор Вукашиновић за „Блиц“ каже да је реч обновљеној одлуци Владе која ће за запослене бити нешто повољнија.

- У првом кругу је било проблема око радника којима је остало три, четири године до пензије. Они нису имали право на ту висину отпремнине, али ће сада и они моћи да рачунају на 300 евра по години. То ће важити за све - каже Вукашиновић.

Од 1.300 запослених у првом кругу за социјални програм пријавило се свега деведесетак радника, што је далеко мање од раније помињаних бројева од 300 до 500 вишка запослених. Влада Србије је за отпремнине издвојила 6,5 милиона евра, што је износ потребан за одлазак око 400 радника. Колико тачно људи треба да оде из „Јата“, међутим, до данас нико званично није саопштио, већ се месецима

калкулише са паушалним проценама. Оно што је извесно јесте да ће на удару бити неоперативно особље и администрација.

- Треба да се направи озбиљан план којим би се утврдило који су радници вишак, а на којим позицијама недостају - објашњава Вукашиновић.

Конкретне податке и информације чекају и синдикалци.

- Услови који су били дати у претходном кругу нису били повољни јер је 300 евра по години могао да добије само мали број људи, остали нису испуњавали услове и новац је био много мањи, па не чуди што се пријавило мало запослених. Тражили смо састанак са руководством и верујем да ћемо након данашњег дана бити упознати са свим условима социјалног програма и одлукама - каже Ненад Кукољац из синдиката „Јата“.

У просторијама „Јат ервејза“ данас ће заседати и борд директора те компаније, а састанку ће присуствовати новоименовани директор „Ер Србије“ Дане Кондић.

Осим резултата досадашњег рада који ће изнети садашњи менаџмент „Јата“, очекује се и да Кондић, кога је на чело „Ер Србије“ поставио „Етихад“, представи план и концепт даљег развоја компаније. Посао око преименовања „Јата“ у „Ер Србију“ биће завршен у Агенцији за привредне регистре, а то се очекује од 1. октобра.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/gradimo-kao-nadnicari-kod-stranaca-u-svojoj-zemlji>

Градимо као надничари код странаца у својој земљи

АУТОР: Р. Даутовић

Српске грађевинаре муче многе мука, али их изгледа највише боли чињеница да су буквално постали најамници у страним фирмама и то нигде другде него у властитој држави. Веровали или не, али некада и у свету чувено српско грађевинарство и српске грађевинске фирме скоро пет година у Србији нису успеле да добију да граде ниједан велики капитални објекат, већ једино успевају да нешто раде као подизвођачи.

Приликом ј обележавања Дана грађевинара Србије места за славље није било. Они који раде испечени су од сунца и незадовољни што за мале паре раде за стране компаније од јутра до сутра, а незапослени који у сред грађевинске сезоне седе кући бригу брину како ће повезати крај с крајем због пропале

фирме. Председник Савеза самосталних синдиката Србије Душко Вуковић изјавио је за наш лист да је ситуација несносна и да нова Влада мора да реши положај наших грађевинских фирми на новим тендерима.

- У Србији за грађевинаре нема посла и сваким даном све више предузећа иде у стечај, а радници остају на цедилу - каже Вуковић. - Од почетка кризе 2008, али и од раније, ниједан капитални објекат у Србији није добила српска грађевинска фирма или српски конзорцијум. С друге, пак, стране, све стране грађевинске компаније које су добиле посао на српском тржишту, а које плаћа држава Србија, као подизвођаче ангажују српска грађевинска предузећа и домаћу радну снагу, због чега су грађевинари у подређеном положју и грађни другог реда. А на појединим пројектима стране грађевинске фирме доводе чак и своје раднике...

Privredni PREGLED

Radnicima legla otpremnina

Novac iz socijalnog programa uplaćen je na račune radnika Industrije odeće „Prvi maj“ u Pirotu, rečeno je Beti u toj fabrici. „Radnici Industrije odeće 'Prvi maj' koji su se izjasnili za socijalni program uzeli su radne knjižice, potpisali raskid ugovora o radu i odjavljeni su iz firme“, rekao je Beti v. d. direktora Zoran Živković. Ministarstvo finansija uplatilo je nedavno 635 miliona dinara za isplatu socijalnog programa za 816 radnika ove firme u restrukturisanju. Reč je o radnicima koji su se prilikom prodaje dela fabrike slovenačko-engleskoj kompaniji „AHA Mura“, opredelili za socijalni program. Konzorcijum „AHA Mura“ kupio je sredinom prošle godine tri proizvodne hale „Prvog maja“ za 2,1 milion evra.